

Publicerad 2008-03-19 21:50 av katt.inc

Minnen, som om någon sliter upp dörren och skriker: NÄSTA, VARSÅGOD

i huset med de blå balkongerna
där mödomen förlorades i källaren
fann de en död kvinna i badkaret
i den lägenhet där du bodde
jag tror det var då du försvann
regnet hade i alla fall slutat falla i ditt hår
vi var inte barn, inte heller vuxna,
som om vi någonsin skulle bli det
kan man ärva uppskurna artärer
jag har kvar jeansjackan, halskedjan
och pessaret som aldrig passade, tack syster Stina

och tack Håkans mamma
för att du berättade så detaljerat och ivrigt
om din grannes död för mig
hur blodfärgat varmt vatten
rann över vita emaljkanter
hur mattan ändrade färg
från vit till mörkrosa
hur gråten kvävdes av män i fosterställning
och hur söner ärver sina mödrars läggning
tack

jag tror det var då du försvann

men jag tycker fortfarande om stilla regn
som faller i håret på dem jag älskar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren katt.inc med Poeter.se id #16489 innehar upphovsrätten